

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Бургас, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Д. Пепеляшев
Членове: Георги Хр. Иванов
 Красимира Т. Донева

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
като разгледа докладваното от Красимира Т. Донева Въззивно наказателно
дело от частен характер № 20222100601079 по описа за 2022 година

Производството пред Бургаския окръжен съд е по реда на чл. 313 и сл.
от НПК и е образувано по жалба на частната тъжителка З. К. К., чрез
повереника адв. Настя Костадинова, против Присъда № 115, постановена на
15.07.2022 г. по НЧХД № 5673/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас.

С обжалваната присъда съдът е признал подсъдимия В. П. П. за
невинен, поради което на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по
повдигнатото му частно обвинение за престъпление по чл. 148, ал. 1, т. 1, т. 2,
т. 3, т. 4, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1,
т. 1, т. 2 и т. 3 и т. 4, вр. чл. 147, ал. 1, предл. първо от НК, и е отхвърлил като
неоснователни и недоказани предявените срещу него граждански искиове за
обезщетение за неимуществени вреди от престъпленията. С присъдата на
основание чл. 190, ал. 1 от НПК районният съд е възложил на частната
тъжителка направените от подс. П. разноски по делото.

Според въззивната жалба присъдата е неправилна, необоснована от
ангажираните по делото доказателства и постановена при съществени
нарушения на процесуалните правила, касаещи допускането на доказателства
и ограничаващи правата на частната тъжителка. Иска се въззивната
инстанция да упражни правомощията си по чл. 334, т. 2, вр. чл. 336, ал. 1, т. 2
от НПК, като отмени присъдата и постанови нова, с която да осъди
подсъдимия по предявените му обвинения с всички законни последици от

това.

В съдебно заседание въззивницата се явява с редовно упълномощен повереник-адвокат, като се поддържа въззивната жалба на изложените в нея основания.

Въззиваемият В. П. се явява лично и с редовно упълномощен защитник-адвокат в съдебно заседание. Защитата изразява становище, че липсват основания за отмяна на атакуваната присъда, която като обоснована, правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена. Подсъдимият не се признава за виновен, като отбелязва, че не е съпричастен към твърдяната публикация.

Съдът, след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, доводите на страните и обсъди поотделно и в съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл. 313 и сл. от НПК, констатира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, имащо право и интерес да обжалва и в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК, а разгледана по същество, се преценява като неоснователна по следните съображения:

Съдебното производство по настоящото дело е образувано пред Районен съд – Бургас по реда на чл. 247, ал. 1, т. 2 от НПК по повод постъпилата в съда частна тъжба против подсъдимия В. П. П., в която тъжителката З. К. К. го обвинява в извършени престъпления по чл. 148, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и т. 4, вр. чл. 147, ал. 1, предл. първо от НК, а именно в това, че на 16.06.2021 г., като длъжностно лице от позицията и функцията му на *****, казал в социалната мрежа „Фейсбук“ публично нещо унижително за честта и достойнството ѝ и разгласил позорни обстоятелства за нея като длъжностно лице – ***** за град Н. и *****, като публично в социалната мрежа „Фейсбук“ публикувал нейна снимка със следния текст: „Така се седи пред лидера, ако искате да просперира в партията!! /емотиконка смях/ Иначе госпожата с разкряча е отявлен стожер на семейните ценности по протестите, но с удоволствие осигурява неповторим изглед за любимият си вожд К. К. на поредното събрание на актива. След като стотици напуснахме *****, разочаровани от сребролюбието, нарцисизма, егоизма и лъжите на собственика на партията К. К, веднага бяхме заместени от ново поколение кандидатполитици, надушили бързата реализация във властта. И всеки драпа за постове, кой с каквото може /емотиконка смях/ А лошото е, че им се получава. За принципност, морал, съвест няма да говорим, то е ясно при наличието на толкова информация и данни за действията на лидера, да продължаваш да го подкрепяш и да караш хората да гласуват за него, си е чиста форма на патологична душевна омърсеност и шизофрения“ /край на публикацията/ и на 16.06.2021 г. използвал квалификации: „Компаньонка на Б.“, „а когато езикът и тялото говорят, успехът е гарантиран!“ 4-то място в листата за **** и ***** /емотиконка смях/“; на отговор на коментиращ Т. Я.:

„Може ли още малко да се разчекнеш“, подсъдимият отговорил: „Гарантирано може, ама тогава директно ще я назначат за Зам. шеф на партията и ще станат големи скандали“; „Иначе госпожата с разкрача е отявлен стожер на семейните ценности по протестите, но с удоволствие осигурява неповторим изглед за любимия си вожд...“ ; На коментар на Y. D.: „Когато нямаш какво друго да предложиш“, В. П. отговаря: „Y.D. старите занаяти не се забравят! /емотикон усмивка/“; На коментар на V.S.: „Разчекната като магистралка иска прекия път към висините в листите на така наречени патриоти /емотикон три усмивки/“, В. П. отговаря: „V. S. Защо „като“? Тя е ***** и аз бих я попитал верни ли са слуховете, че е работила в контингента на Б. на Оазис като компаньонка и как съчетава тази най-древна професия с идеята за християнското семейство?“; На коментар на М.Р.: „Когато езикът на тялото говори, всичко друго мълчи“, В. П. отговаря: „А когато езикът на тялото говорят, успехът е гарантиран 4то място в листата за ***** /емотиконка усмивка/“; На коментар на G. S.: „Очевидно аз като експерт по облеклото мога да кажа, че и дебелината и цвета на клинчето не са случайни. Гадайте защо“, В. П. отговаря: „G.S. да, права сте! Съчетанието „крещи“ направо /емотиконка усмивка/“; На коментар на V. Т.: „Друго си е да се разкрачи Ц.К. без гащи“, В. П. отговаря: „V.T. разбира се /емотикон усмивка/, но и двете действия водят до един и същ извод“; На коментар на S. Н.: „Е-е-е! Тука е завист вече /два емотикона усмивка/, В. П. отговаря: „S. Н. да, завиждам му на пръта, че му се кикерчат насреща всякакви“; На коментар на Т. Я.: „Може ли още малко да се разчекнеш“, В. П. отговаря: „Т.Я. Гарантирано може, ама тогава директно ще я назначат за Зам.шеф на партията и ще станат големи скандал“.

Ведно с тъжбата са предявени срещу подсъдимия граждански иски за обезщетение за претърпените неимуществени вреди от всяко едно от двете посочени престъпления обида и клевета – в размер на по 6 500 лева, приети от районния съд за съвместно разглеждане в наказателния процес, като тъжителката е конституирана като граждански ищец в процеса.

От фактическа страна първостепенният съд в съответствие с всички релевантни доказателства е приел за установено по безспорен начин следното:

На 15.06.2021 г. от фейсбук профил на името на „ В. П.“ била публикувана снимка на тъжителката З. К. К. /извлечена от намиращ се в интернет пространството видеозапис на обществено събитие с нейно участие/ с текстово съобщение към снимката „Така се седи пред лидера, ако искате да просперира в партията!!/емотиконка смях/ Иначе госпожата с разкрача е отявлен стожер на семейните ценности по протестите, но с удоволствие осигурява неповторим изглед за любимия си вожд К. К. на поредното събрания на актива. След като стотици напуснахме ***** , разочаровани от сребролюбие, нарцисизма, егоизма и лъжите на собственика на партията К. К, веднага бяхме заместени от ново поколение кандидат-политици, надушили бързата реализация във властта. И всеки драпа за постове, кой с каквото може /емотиконка смях/ А лошото е, че им се получава. За

принципност, морал, съвест няма да говорим, то е ясно при наличието на толкова информация и данни за действията на лидера, да продължаваш да го подкрепяш и да караш хората да гласуват за него, си е чиста форма на патологична душевна омърсеност и шизофрения“.

На 16.06.2021 г. вечерта, в гр. Бургас, в компанията на св. В.В. и на фактически съжителстващия с нея св. В. В., тъжителката К. научила за публикацията след телефонно обаждане от познато лице. В тази връзка незабавно потърсила своя адвокат – Н. К., която от своя Фейсбук профил намерила публикацията и провела комуникация с профила на „В. П.“, но достъпът ѝ до този профил бил блокиран. В продължение на няколко дни четиримата проследявали коментарите под публикацията на други потребители на Фейсбук и репликите от процесния профил, а именно:

„Компаньонка на Б.“, „а когато езикът и тялото говорят, успехът е гарантиран!“ 4-то място в листата за ***** /емотиконка смях/“; на отговор на коментиращ Т.Я.: „Може ли още малко да се разчекнеш“, от профила на „В. П.“ имало коментар: „Гарантирано може, ама тогава директно ще я назначат за Зам. шеф на партията и ще станат големи скандали“; „Иначе госпожата с разкрача е отявнен стожер на семейните ценности по протестите, но с удоволствие осигурява неповторим изглед за любимия си вожд...“ ; На коментар на Y.D.: „Когато нямаш какво друго да предложиш“, от профила на „В. П.“ имало коментар: „Y.D. старите занаяти не се забравят! /емотикон усмивка/“; На коментар на V.S.: „Разчекната като магистралка иска прекия път към висините в листите на така наречени патриоти /емотикон три усмивки/“, от профила на „В. П.“ имало отговор: „V.S.Защо „като“? Тя е ***** и аз бих я попитал верни ли са слуховете, че е работила в контингента на Б. на Оазис като компаньонка и как съчетава тази най-древна професия с идеята за християнското семейство?“; На коментар на М.Р.: „Когато езикът на тялото говори, всичко друго мълчи“, от профила на „В. П.“ имало коментар: „А когато езикът на тялото говорят, успехът е гарантиран 4-то място в листата за ***** /емотиконка усмивка/“; На коментар на G.S.: „Очевидно аз като експерт по облеклото мога да кажа, че и дебелината и цвета на клинчето не са случайни. Гадайте защо“, от профила на „В. П.“ имало коментар: „G.S. да, права сте! Съчетанието „крещи“ направо /емотиконка усмивка/“; На коментар на V.T.: „Друго си е да се разкрачи Ц.К. без гащи“, от профила на „В. П.“ имало коментар: „V.T. разбира се /емотикон усмивка/, но и двете действия водят до един и същ извод“; На коментар на S. Н.: „Е-е-е! Тука е завист вече /два емотикона усмивка/, от профила на „В. П.“ имало коментар: „S.Н. да, завиждам му на пръта, че му се кикерчат насреща всякакви“; На коментар на Т.Я. „Може ли още малко да се разчекнеш“, от профила на „В. П.“ имало отговор: „Т.Я. Гарантирано може, ама тогава директно ще я назначат за Зам.шеф на партията и ще станат големи скандал“.

Към инкриминирания момент подсъдимият В. П. П. бил ***** , а частната тъжителка и гражданска ищца З. К. К. била председател на ***** за град Несебър, а също и регистрирана като ***** в избори за ***** ,

насрочени на ***** г. по предложение на същата партия.

След като прочела публикацията и коментарите, К. се разстроила. Изпитвала срам, че много хора са прочели какво е написано за нея. По този неприятен за нея повод била обезпокоявана и по телефона от познати и непознати за нея лица с неприлични предложения. Почувствала се много засегната от неприятните за нея коментари, като това се отразило негативно на психическото ѝ състояние – у нея се развило разстройство в адаптацията с тревожна симптоматика в рамките на един месец, за което свидетелства изготвената и приета по делото съдебно-психиатрична експертиза. Чувствала се обидена и наклеветена, заради което инициирала настоящото производство срещу предполагаемия за нея извършител – подс. П.. За нуждите на наказателното производство, от св. В. и от адв. Костадинова били направени екранни снимки на публикацията с всички коментари, а от лице без качество в настоящото дело бил проведен разговор с вписания във Фейсбук профила на „В. П.“ телефонен номер, с цел установяване на подсъдимия като извършител.

Тази фактическа обстановка е правилно установена от първоинстанционния съд, като същата се доказва от показанията на свидетелите, дадени в хода на съдебното следствие, заключенията по изготвените съдебно-психиатрична и съдебно-техническа експертизи, писмените доказателства и доказателствените средства по делото. Решаващият съд при установяването ѝ е обсъдил подробно кои доказателства кредитира и кои не. Първоинстанционният съд след внимателен и задълбочен анализ на събраните доказателства е постановил присъдата си, като е оправдал подсъдимия В. П. по така повдигнатото му обвинение. Изводите му за недоказаност на авторството на деянието по несъмнен и безспорен начин се преценят за правилни, обосновани, кореспондиращи с доказателствата по делото и се споделят от настоящият съдебен състав.

В обстоятелствената част на тѣжбата се твърди, че публикацията и коментарите в социалната мрежа, съдържащи обиди и клевети по адрес на тѣжителката К., са изготвени и публикувани от подс. В. П.. В хода на съдебното следствие събраните доказателствени средства не потвърждават фактите в тѣжбата относно авторството на деянието. По делото липсват конкретни и безспорни доказателства относно автора на установените от фактическа страна действия спрямо К.. Извън всякакво съмнение е обстоятелството, че съобразно разпоредбата на чл. 303 от НПК присъдата не може да почива на предположения и че съдът признава подсъдим за виновен, само и единствено когато обвинението е доказано по несъмнен начин, което в конкретния случай не е сторено с изискваната от закона категоричност. Авторството на престъпното деяние е елемент от обвинението, който следва да бъде доказан по безспорен и убедителен начин, като липсата на категорични доказателства в този смисъл логично е формирал правните изводи на първостепенния съд, че деянието не е извършено от подсъдимия, което го е мотивирало да постанови оправдателна присъда на основание чл.

Анализирайки събраните доказателства, правилно първоинстанционният съд е достигнал до извод, че по делото не е категорично доказано, че именно подсъдимият е написал от профила с име „В. П.“ инкриминираните думи и изрази. Представената разпечатка от стената на профила, предвид свободния достъп и естеството на интернет общуването, не доказва авторството на деянието. Фейсбук /Facebook/ е уебсайт, най-голямата безплатна онлайн социална мрежа в света, като създаването на личен акаунт /профил/ или „влизането“ във Facebook дава възможност на хората да се свързват с приятели, роднини и други познати, да споделят снимки и видеоклипове, да изпращат съобщения и други. Общуването в тази мрежа се осъществява само чрез свободно регистрирани потребители, като регистрацията на потребители не се контролира за достоверност на данните. Не е задължително и е напълно възможно регистрираният профил с името на определен човек да не отговаря на неговата личност. Общеизвестна е порочната практика да се създават т. нар. фалшиви профили, през които има възможност за публикуване на текстове и изображения. След направената регистрация системата автоматично създава лична страница на потребителя /т. нар. стена/, на която могат да бъдат оставяни съобщения от други профили и препратки към външни страници. Именно липсата на гаранции, че един профил отговаря само и единствено на една личност и само тази личност има възможност да се изразява /да изпраща текстови съобщения и да публикува изображения/ от този профил поставя под съмнение авторството на деянието.

По делото се установява, че подсъдимият принципно е имал мотив да извърши подобно деяние, тъй като е подал оставка като областен координатор на *****, от която партия тъжителката била излъчена като кандидат за ***** в избори за *****, но същият не се признава за виновен да е извършил действия, осъществяващи състав на престъпленията, за които е повдигнато частно обвинение и в хода на съдебното следствие не дава обяснения, което е и негово право. Правилна е оценката на БРС, че нито един от разпитаните свидетели с показанията си /гласните доказателствени средства/ не установява нито преки, нито косвени доказателства, от които съдът да направи извода, че подс. П. е извършил действия, с които да е изпратил и разпространил публикация и съобщения, съдържащи обидни и клеветнически твърдения за тъжителката. С показанията си св. В.В. и св. В.В. установяват, че са видели публикацията във Фейсбук профила на „В. П.“, но не и факти, свързани с авторството на деянието. Единствено предполагат, че това е подсъдимият, тъй като го свързват с посочения профил и защото такъв бил според тях стилът му на словесно изразяване. Тези свидетели не установяват факти, обосноваващи категоричен извод, че конкретните публикации са били действително направени от подс. П.. От друга страна, св. М.А. излага обстоятелства, свързани с факти, станали му известни в качеството на лице, което е осъществявало функции по поддръжка на Фейсбук профила на подсъдимия и като такова е било пряко и

непосредствено запознато с публикациите на профила, неговата принципна насоченост, начинът по който същият е бил експлоатиран и поддържан. От показанията на същия се установява, че по време на инкриминирания период достъп до профила на подсъдимия са имали широк кръг лица, поради което не може да се установи кой от всичките е авторът на публикацията. Предвид изложеното относно доказателствената стойност на показанията на свидетелите, установен и доказан е единствено резултатът – думите, които са били възприети от тъжителката К., но не и авторството им.

Представените разпечатки /на хартиен и на електронен носител/ на скрийншот нямат самостоятелна доказателствена стойност, която да обвърже подсъдимия като автор на изразите, написани в профила. От тях се установява единствено, че съобщенията, съдържащи неприятни за тъжителката думи, са публикувани именно от процесния профил. От това единствено косвено доказателство обаче не следва единствено възможният извод относно авторството на деянието, свързано с действия от страна на подсъдимия. Видно от експертното заключение на съдебно-техническата експертиза и от показанията на вещото лице в с. 3., въпросната публикация е изтрита от Фейсбук профила, от който се твърди, че е публикувана. Въпреки, че този профил е действащ, пак не следва, че лично подсъдимият П. е разпространил съобщенията, съдържащи обиди и клевети. Това според вещото лице е така по няколко причини – не може да бъде сигурно кой е действителният създател на посочения профил на „В. П.“; не може да бъде достоверно зад посочения профил дали действително стои лицето, чието име е посочено; не може да бъде сигурно дали лично лицето, което стои зад определен профил, е изготвило и публикувало написаното или това е дело на трето лице, писало от профила. От тези изводи може да се направи обобщението, че публикуването на съобщения от определен Фейсбук профил не може да се свърже с действия от страна на лицето, което е посочено в профила. Необходими са доказателства, установяващи връзката между лицето, посочено в профила и дееца, разпространил съобщенията, каквито в случая липсват. Тази доказателствена недостатъчност за авторство, свързано с личността на подсъдимия, в случая не би могла да бъде преодоляна посредством исканите от частното обвинение доказателства и доказателствени средства, като въззивната инстанция намира за правилни съжденията и изводите на БРС досежно неуважените доказателствени искания по предмета на експертизата, свързани с мобилните телефони, комуникационни устройства и ползваните от подсъдимия крайни устройства. Заявената от повереника на тъжителката за изследване посредством експертиза кореспонденция между устройства с цел установяване на IP адрес на лицето, произвело процесната публикация, представлява данни по смисъла на ЗЕС, които не могат да бъдат изискани, респ. предоставени, тъй предмет на наказателното производство не е тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, както и поради изтеклия 6-месечен срок, за който може да се иска и разрешава предоставяне. Направените доказателствени искания са за назначаване на нова съдебно-

техническа експертиза за установяване на IP адрес, респективно идентифициране на крайното устройство на потребителя, с когото адв. К. е осъществила последваща комуникация във Фейсбук посредством коментар на процесната публикация. Идентифициране на крайното устройство на потребител се урежда от чл. 159а от НПК, като предвиденият в текста му ред е допустим само по отношение на тежки умишлени престъпления и то в срок за съхранение на информацията не по-дълъг от шест месеца, в който специален ред и в който краен срок не попада исканата експертиза като процесуално обособен способ за събиране и проверка на доказателства. Освен това не е възможно да се даде отговор и от къде е направена публикацията, защото в представените с тъжбата екранни снимки липсва адрес /URL/ на електронната страница. Дори и да бъде установен IP адресът, то това би могло да бъде евентуално косвено доказателство, но пак би липсвала онази връзка от събраните по делото други доказателства, които не образуват нужната съвкупност, предвидена в закона, която би била достатъчна за постановяването на осъдителна присъда. С информация за IP адреса разполага регистрираната в американския щат Калифорния компания "Фейсбук", като България и САЩ имат договор за съдействие по делата, но в настоящото производство не е направено искане да се изпрати международна поръчка до Калифорния чрез Министерството на правосъдието и не е сигурно дали от компанията въобще ще решат или ще откажат да предоставят данните поради защитата на личните данни и на търговската информация. От тук нататък следва второто препятствие по пътя на доказването кой е писал нещо в социалната мрежа и то е съдът да установи кой стои зад IP адреса. С тази информация разполагат интернет доставчиците и поне засега Законът за електронните съобщения /ЗЕС/ ги задължава да я пазят една година. Отделен проблем е, че Съдът на ЕС в Люксембург отмени директивата, която задължава доставчиците да съхраняват данните. Заради това у нас вече има дело в Конституционния съд за премахване на текстовете със същото задължение в ЗЕС. Ако се приеме хипотетично все пак, че и този проблем е преодолян и съдът знае чий е IP адресът, от който са написани обидните/позорящите думи във Фейсбук, идва следващият. Той е да се докаже кой точно е стоял пред компютъра/таблета/телефона. Защото макар абонатът за интернет да е конкретно лице, няма гаранции, че вместо него не е писало друго лице /както в случая се установява от свидетелските показания, че профилът е администриран и от други лица/ или човекът, на когото е IP адресът, има безжичен интернет без парола и към него може да се е включил всеки в определен радиус. В този аспект, настоящата инстанция счита за несъстоятелни възраженията във въззивната жалба, свързани с допуснати процесуални нарушения при изготвянето на първоинстанционния акт в резултат на съществено ограничаване процесуалните права на тъжителката по провеждане на доказване на обвинението, чрез нарушаване разпоредбите на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 от НПК, като въззивният съд не констатира дерогирание на горепосочените процесуални норми при формиране

на вътрешното убеждение на контролирания съд. Последният се е съобразил с нормите на чл. 13, ал. 2 и чл. 105, ал. 2 от НПК, съгласно които обективната истина се разкрива по реда и със средствата, предвидени в процесуалния кодекс, като не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в кодекса. Заобикалянето на чл. 159а от НК с каквото и да е действие, предвидено в НПК /в случая чрез назначаване на експертиза/, касае събирането чрез негодно процесуално действие, поради което и същото би се изключило от доказателствения материал.

Правилна е преценката на БРС, че приложеният по делото като веществено доказателство цифров носител-СД, съдържащ аудиозапис на последващ телефонен разговор между трето за делото лице и мъж, отговарящ на телефонния номер от процесния профил, не е изготвен по реда на НПК и не представлява надлежно веществено доказателствено средство по смисъла на чл. 125, ал. 1 от НПК. В случая представеният запис не е случайно създаден, а за нуждите на настоящото производство, поради което не следва да се третира като веществено доказателство по смисъла на чл. 109, ал. 1 от НПК. БРС в присъствието на страните е придобил непосредствено впечатление от съдържанието на ВД чрез възпроизвеждането му и е стигнал до извод, че в записа не са налице данни за правнорелевантни факти, тъй като същият обхваща хронологията на събитията след случая, с цел да бъдат събрани доказателства за нуждите на частното обвинение по НЧХД. В тази връзка по оспорването на частното обвинение за „осуetyаване на доказването“, въззивният съд потвърждава вече направения от районния съд извод, че оспорването касае моменти извън заявената от него фактическа рамка, когато и в които моменти проявни форми на поведение дори не се визират в твърденията по тъжбата, като не е посочен автор на записа и без да е ясно между кои лица е провеждан разговора и дали действително лицата, които са представят в него са тези, които се сочи. По отношение на този запис от мобилния телефон на трето по делото лице и неговото съдържание, като носител на информация, настоящият съдебен състав също приема, че не следва да бъде ценен като доказателство. В тази насока са основателни подробните съждения на БРС, че направеният аудиозапис не е изготвен съобразно изискванията на НПК. Въззивният съд също намира, че частният аудиозапис е недопустимо доказателствено средство, тъй като не е било събрано или изготвено по реда и при условията на НПК /чл. 105 от НПК/. Според чл. 32, ал. 2 от Конституцията, никой не може да бъде записван без негово знание или въпреки негово изрично несъгласие, освен в предвидените в закона случаи, които за нуждите на наказателния процес са уредени в НПК и в Закона за специалните разузнавателни средства. Отделно от изложеното, трайно в практиката на съдилищата, както и на ЕСПЧ се приема, че когато самопризнание е изтръгнато в нарушение на принципите на наказателния процес за събиране и проверка на доказателствата и доказателствените средства, както и при нарушаване на правото на обвиняемия да му бъдат

разяснени правата и конкретно правото да даде или да откаже да дава обяснения, производството би било съществено нарушено и „несправедливо”. Предвид на това съдът няма основание при обсъждане на доказателствата да анализира по същество звукозаписа, нито да допуска поисканото от въззивната инстанция извършване на фоноскопно изследване с идентификационна задача на глас и реч и текстово снемане на съдържанието на записа.

Съобразно установената съдебна практика за определяне подсъдността на дела по обвинения за извършени престъпления по чл. 148 от НК в Интернет пространството, деянието следва да се счита за довършено в момента и на мястото, където тъжителят се е запознал със съдържанието на изявлението чрез изтеглянето му от информационната система, в която то е постъпило. От тъжбата и от гласните доказателства се установява, че тъжителката се е запознала с написаното във Фейсбук в дома на св. В. в гр. Бургас, попадащо в съдебния район на РС – Бургас, поради което делото е подсъдно на този съд. Както правилно е констатирал първостепенният съд обаче, от събраните по делото доказателства не може да се направи еднозначен извод за това дали деянието е довършено на 16.06.2021 г. Образованата по жалбата на К. Преписка № 6844/2021 г. по описа на БРП, ТО – Несебър, рег. № 304000-876/23.06.2021 г. по описа на РУ – Несебър, приключила с Постановление от 28.07.2021 г. на РП за отказ за образуване на наказателно производство, като извънпроцесуална дейност по реда на чл. 145 от ЗСВ не съставлява предварително производство, през време на което давността по чл. 81, ал. 3 от НПК да спре по смисъла на чл. 81, ал. 1 от НК. В последствие тъжбата е подадена пред БРС на 15.12.2021 г. – за да бъде спазен шестмесечният срок от датата, на която се твърди да е довършено деянието – 16.06.2021 г., но датата от представената екранна снимка на публикацията е „june 15 at 1:59 PM”, като е видно, че коментарите са следвали 6 дни след това. На следващо място св. В. посочва, че няколко дни са следили коментарите „на 16-ти вечерта видяхме цялата публикация и коментарите в продължение на 2-3 дни следихме”, т.е. не се подкрепя обвинението, че дейността е извършена именно на дата 16.06.2021 г., за която дата се твърди в тъжбата, че всички инкриминирани думи и изрази са били възприети от тъжителката.

В обобщение, в мотивите си БРС правилно е направил своите изводи относно участието на продсъдимия в извършване на дейността, като заключенията на съда са достатъчно аргументирани и мотивирани, и изцяло се споделят от настоящата инстанция. Доколкото първостепенният съд е приел, че авторството в случая не може да бъде установено по категоричен начин от доказателствената съвкупност, е счел за безпредметно обсъждането на останалите субективни и обективни признаци от състава на престъпленията по частното обвинение. В тази връзка настоящата инстанция счита за необходимо да добави следното:

Деянието по чл. 147, ал. 1 от НК е престъпление против личността и обект на същото са доброто име, честта и достойнството на конкретно физическо лице, чиято неприкосновеност се защитава от закона. От обективна страна изпълнителното деяние на клеветата се изразява в разгласяване на неистинско позорно обстоятелство за друго или в

приписването му на престъпление, което не е извършено. Съдебната практика е категорична, че разпространените клеветнически обстоятелства следва да бъдат конкретизирани както по време, така и по място и лице, а не да са изложени в абстрактна форма, т. е. без да сочат определено инкриминираното лице или да се извеждат чрез предположения, асоциации, интерпретации или други форми на субективна психическа дейност. За да е налице клевета, твърдяното позорно обстоятелство/ престъпление не само, че не следва да се подразбира, изхождайки индивидуално от собственото въображение, а и да бъде достатъчно конкретизирано по време, място и начин и обща характеристика на извършване, а не като неопределено или общо формулирано изявление. Това е необходимо с оглед възможността да бъде доказано от тъжителя или опровергано, съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 2 от НК, предвиждаща, че не се наказва лице, което установи истинността на разгласените обстоятелства или приписаните престъпления. Позорното обстоятелство е твърдение за съществуването на определен факт, който е свързан с личността на пострадалия и който е от естество да накърни доброто му име в обществото от гледна точка на морала. За да бъде едно разгласявано обстоятелство позорно за друго, то е необходимо същото да сочи извършено от дадено лице действие, проявено негово качество или поведение, които да могат да се отразят отрицателно на доброто име на лицето в обществото и да доведат до изграждане на негативна обществена оценка. Клеветата, в тази си форма, винаги представлява изнасяне на факти, обективно съществуващи, извън и независимо от съзнанието на субекта. В конкретния случай, чрез така публикуваните коментари не се изнасят никакви факти, а напротив – съдържанието на текста изразява лична оценка на автора, мнение относно видяната от него снимка. Съществуващата в текста налична конкретика е единствено относно заетата поза на частната тъжителка, което от своя страна по никакъв начин не може да се квалифицира като позорно обстоятелство, накърняващо доброто ѝ име в обществото. Останалата, последваща част от написаното, освен че също не изнася обективно съществуващи факти от действителността, е и израз на субективна интерпретация, характеризираща се с неопределеност /напр. „...аз бих я попитал верни ли са слуховете, че е работила в контингента на Б. на Оазис като компаньонка..“/ и лишена от нужните характеристики, определящи обективната съставомерност на деянието. В този аспект настоящият съдебен състав счита, че фактическият състав на деянието клевета не е осъществен.

В настоящия казус тъжителката е ангажирала наказателната отговорност на подсъдимия и за обида, отправена чрез интернет пространството, а именно чрез социалната мрежа Фейсбук. За да е налице престъпление по чл. 146, ал. 1 от НК, деецът следва да даде своята негативна оценка за личността на пострадалия, като извърши нещо или като каже нещо под формата на епитети, сравнения, квалификации, които изрази или действия да са унижителни за честта или достойнството на жертвата. Въззивната

инстанция намира, че в конкретиката на процесния случай написаното по адрес на тъжителката К. по повод на снимката ѝ съдържа думи и изрази от характера на горепосочените, които са унизителни и засягащи грубо самооценката на отделния човек. Същите представляват обидни думи и изрази, а не клеветнически, защото чрез тях не се разгласява някакво позорно обстоятелство и не се приписва извършено от тъжителката престъпление. Във връзка с изображението на снимката е коментирана професионалната реализация на тъжителката по един язвителен и унизителен за нея начин, като подобен подход не е нито необходим, нито приемлив при обсъждането на професионалното развитие и качествата на общественик на пострадалата. Думите и изразите представляват негативното отношение и отрицателната оценка за личността и достойнството на обидения, изречени в негово присъствие, а в хипотезата на чл. 148, ал.1, т. 3 от НК – когато той ги чуе, прочете или види, след разпространението им чрез печатно издание или по друг начин. В съвременното общество новите технологии позволяват бързина и мобилност на предаване и получаване на електронни съобщения чрез изградените за това компютърни системи и в частност чрез използване на глобалната компютърна мрежа интернет за комуникация – гласова, текстова и т.н. Интернет пространството дава възможност словесното изявление на даден автор, въведено в компютърната му система да се преобразува в цифрова форма и като такова да се получава от съответния адресат като електронно изявление, общодостъпно тогава, когато е публикувано в социалните мрежи. В този смисъл отправянето на обиди по този механизъм и в този вид – чрез интернет пространството и в частност Фейсбук, е изцяло съставомерно. За съда в процесния случай са налице съставомерните елементи от обективната страна на престъплението обида на публично място, като не без значение е интензитета на негативното въздействие върху тъжителката с оглед широтата на аудиторията, пред която са ѝ нанесени писмено обидите – посещаемостта на публичния пост във Фейсбук от немалкия кръг читатели и коментиращи субекти. Въпреки това обаче, по изложените по-горе съображения, доколкото присъдата не може да се основава само на предположения за авторството на публикацията, въззивната инстанция намира, че правилно на основание чл. 304 от НПК първоинстанционният съд е признал за невинен и е оправдал подс. П. за извършени престъпления по чл. 148, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и т. 4, вр. чл. 147, ал. 1, предл. първо от НК.

Предвид това, че подс. П. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение, правилно районният съд е отхвърлил като неоснователни предявените от страна на тъжителката К. граждански иски за репарирание на претърпените от нея неимуществени вреди.

Правилно и в съответствие с императивната разпоредба на чл. 190, ал. 1 от НПК първоинстанционният съд е осъдил тъжителката да заплати на подсъдимия направените от него разноски по делото за адвокатско

възнаграждение в размер на 1 000 лева.

Първоинстанционният съд се е произнесъл с присъдата си по отношение на приобщените в хода на съдебното следствие веществени доказателства – дискове.

В заключение, БОС счита, че присъдата е обоснована и мотивирана, не е постановена при непълнота на доказателствата и не противоречи на материалния и процесуалния закон. При разглеждането на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до накърняване правата на страните, които биха наложили отменяването на присъдата, поради което същата следва да бъде потвърдена.

Направеното от процесуалния представител на въззиваемата страна искане за присъждане на разноски пред въззивния съд е основателно. Съобразно представеното доказателство – договор за правна защита и съдействие, тъжителката следва да бъде осъдена да заплати на подсъдимия 1 000 лева за адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, на основание чл. 338, вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 115/15.07.2022 г., постановена по НЧХД № 5673/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас.

ОСЪЖДА З. К. К., с ЕГН *****, да заплати на В. П. П., с ЕГН *****, сумата 1 000 лева, представляваща направени пред въззивния съд разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

На основание чл. 340, ал. 2 от НПК да се уведомят страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____